

Og et halvt Pund Kandis! Men fuldt Maal, forstaar du! Ikke noget Kniberi til Hans Olsen, om jeg maa bede!“ — eller Fruens blide, overtalende Røst: „Jeg tror virkelig, jeg tør garantere, at De ikke noget Sted vil faa Mage til dette Bomuldstøj under den dobbelte Pris. Men det er nu en Gang vort Forretningsprincip, at naar vi selv har gjort en god Handel, skal ogsaa vore Kunder nyde godt af det.“

Henne ved Døren udbrød en Mand:

„Nu kommer Provsten!“

I samme Nu forstummede al Tale, og alle vendte sig mod Vinduerne.

Et Øjeblik efter rullede Tønnesen forbi i nedslaaet Kalesche. Han sad ene paa det brede Sæde, let tilbagelænet, med Haanden hvilende selvtillidsfuldt paa Vogndørens Kant. Villing, der var sprunget op paa en halvt udtrukken Skuffe for at komme til at se, brød ufrivilligt ud i et Beundringsraab. Synet af Provstens Kæmpeskikkelse, saadan som den dér præsenterede sig i det højtidelige Præsteskrud, bestraalet af Himlens Sol, fremkaldte i dette Øjeblik hos ham et saa overvældende Indtryk af ubetvingelig Styrke og gudebenaadet Majestæt, at han følte sig ganske varm om Hjærtet og atter begyndte at fatte Haab for Fremtiden. Det syntes